МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

АГРАРНА НАУКА – ВИРОБНИЦТВУ

Тези доповідей
міжнародної науково-практичної конференції

м. Біла Церква, 17 листопада 2016 року

Частина 1

Біла Церква
2016

Соловйова Л.М. Поширення та діагностика за дирофіляріозу собак / Л.М. Соловйова // Тези доповідей міжнародної наук.-практ. конф. « Аграрна наука – виробництву» (БНАУ, 17 листопада 2016 р.) – Біла Церква, 2016. – Ч. 1. – С.67-68.

УДК 06(477.41)БНАУ:619

Затверджено
вченою радою університету

Редакційна колегія:

Даниленко А.С., д-р екон. наук, академік НААН, ректор;
Сахнюк В.В., д-р вет. наук, проректор з наукової та інноваційної діяльності;
Івасенко Б.П., канд. вет. наук, декан факультету ветеринарної медицини;
Тирсіна Ю.М., канд. вет. наук, координатор НТТМ факультету ветеринарної медицини;
Сокольська М.О., зав. редакційно-видавничого відділу, відповідальний секретар;
Царенко Т.М., канд. вет. наук, начальник відділу науково-дослідної та інноваційної діяльності.

Аграрна наука – виробництву: тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції, м. Біла Церква, 17 листопада 2016 року. – Біла Церква, 2016. – Ч. 1. – 75 с.

У збірнику тез доповідей конференції напряму «Ветеринарне забезпечення інтенсивних технологій у тваринництві, безпека та якість харчових продуктів» висвітлені результати наукових досліджень з проблем неінфекційної патології тварин, морфології та хірургічної патології, фізіології, патології органів відтворення і молочної залози, з епізоотології, з інфекційних хвороб, ветеринарно-санітарної експертизи, патологічної анатомії, паразитології та фармакології, а також з інших актуальних проблем ветеринарної медицини.

©БНАУ, 2016

знайдено у 80,0 % тварин за інтенсивності інвазії 95,4±7,3 екз. яєць. Після копрологічного дослідження коней на наявність яєць гельмінтів було відібрано 10 тварин, з яких сформовано 2 групи коней (контрольну та дослідну) по 5 голів у кожній. Усі коні (дослідної і контрольної груп) були на 100 % уражені яйцями стронгілят за інтенсивності інвазії відповідно 72,0±5,4, 85,0±6,1 екземплярів яєць в середньому в трьох краплинах флотаційної рідини. На 14-й день після дачі антигельмінтного препарату знову відібрали проби фекалій. Яєць стронгілят виявлено не було, тобто препарат мав 100 % ефект.

Одже, у ННДЦ БНАУ ураженість коней стронгілятами склала 80,0 % за інтенсивності інвазії 95,4±7,3 екз. яєць у трьох краплинах флотаційної рідини. Антигельмінтик празітал гель є високоефективним протипаразитарним препаратом за стронгілятозів коней. Одноразове індивідуальне застосування празітал гелю всередину з розрахунку 1 мл на 20 кг маси тіла забезпечує звільнення коней від стронгілятозної інвазії на 100 %.

УДК 619:616.995.132:636.7

СОЛОВЙОВА Л.М., канд. вет. наук
Білоцерківський національний аграрний університет
soloviovalyuda@ukr.net

ПОШИРЕННЯ ТА ДІАГНОСТИКА ЗА ДИРОФІЛЯРІОЗУ СОБАК

Кількість випадків дирофіляріозу собак і людей в Україні стрімко зростає. Захворювання спричинює порушення роботи серця, ураження шкіри та загибель собак. Тому для запобігання подальшого поширення захворювання необхідними є заходи своєчасної діагностики, що свідчить про актуальність даного напряму досліджень.

Метою роботи було вивчення поширення дирофіляріозу собак за даними ФОП «Тарасевич» м. Біла Церква, методів діагностики та змін морфологічних і біохімічних показників крові.

Матеріалом для дослідження були 10 хворих на дирофіляріоз собак-пацієнтів, а також кров від них. Контрольною групою слугували клінічно здорові тварини.

При виконанні роботи використовували наступні **методи:** комплексний епізоотологічний, клінічний (збір анамнезу, клінічний огляд); лабораторний (дослідження крові на мікрофілярії, гематологічний – на морфологічні (вміст гемоглобіну, кількість еритроцитів, лейкоцитів та гематокриту) показники крові. При оцінці епізоотичної ситуації в м. Біла Церква за останні 2 роки ми відмітили, що на дирофіляріоз хворіють собаки різних вікових груп. Із 39 хворих 7 мали вік 1–3 роки (18,0 %), 12 – 4–6 років (30,8 %), 11 – від 7 до 9 років (20,3 %), і 9 були старші 10 років (23,1 %). Отже, найчастіше дирофіляріозом хворіли собаки 4–6-річного віку. Ми відмітили також, що найбільш сприйнятливими до захворювання виявилися собаки порід німецька вівчарка (20,6 %), кавказька вівчарка (17,9 %), такса (15,4 %), лайка (12,8 %), безпорідні (12,8 %) та боксер (7,7 %). Отже частіше на дирофіляріоз хворіють собаки мисливських порід, службові та безпорідні, які більше бувають у місцях мешкання комарів.

Щодо статі собак, за останні 2 роки дирофіляріозом хворіли 22 самці (56,4 %) та 17 самок (43,6 %), що пов’язано, очевидно, із більшою популярністю кобелів серед населення. Щодо різних типів утримання собак, необхідно відмітити, що максимально інвазованими виявилися дворові собаки, екстенсивність інвазії яких становила 35,9 %. У меншій мірі були уражені квартирні собаки, екстенсивність інвазії яких була 10,2 %. Слабка ураженість квартирних собак, імовірно, обумовлена меншою можливістю контакту з проміжним господарем. Найбільше хворих тварин зареєстровано у липні-серпні, що свідчить про сезонність прояву дирофіляріозу.

Наступним завданням нашої роботи було вивчення клінічного стану хворих на дирофіляріоз собак. У хворих собак спостерігався сухий кашель, важке дихання. Загальний стан був пригнічений. Вони відмовлялися від корму, приймали вимушено лежачу позу. На зовнішні подразники реагували слабо, неохоче підіймалися. У деяких черево було помітно збільшене в

об’ємі. Кон'юнктива була іктеричною. При аускультації грудної клітки в ділянці серця в р. о. тристулкового клапана прослуховували свистячий шум під час систоли. Пульсова хвиля була слабкою, ниткоподібною, венний пульс – позитивний. Відмічали аритмію. Спостерігали набряки у міжщелепному просторі, ділянці живота, потовщення кінцівок, нервові явища.

Щодо морфологічних показників крові, у собак, уражених дирофіляріями, був знижений вміст гемоглобіну в 1,4 рази. Кількість еритроцитів у дослідних собак була меншою, порівняно зі здоровими тваринами, в 1,5 рази. В 1,7 рази збільшилася кількість лейкоцитів. Величина гематокриту у хворих собак зменшилася на 5 %.

Отже, внаслідок інтоксикації, спричиненої життєдіяльністю дирофілярій, розвивається гемолітична анемія, що проявляється гіпохромемією, еритроцитопенією, жовтушністю слизових оболонок та лейкоцитозом.

УДК 619:615.216 6:599.323.4

АВРАМЕНКО Н.В., канд. вет. наук
Білоцерківський національний аграрний університет
parazutologiya@ukr.net

ОБГРУНТУВАННЯ ВПЛИВУ НООТРОПНИХ РЕЧОВИН ЗА ГОСТРОЇ ГІПОКСІЇ ГОЛОВНОГО МОЗКУ ЩУРІВ

Ноотропи – (від грец. noos – мислення, розум і грец. tropos – напрямок), препарати, що позитивно впливають на вищі інтегративні функції мозку. Вони покращують розумову діяльність, стимулюють пізнавальні функції, навчання і пам’ять, підвищують стійкість мозку до різних ушкоджуючих чинників, в тому числі до екстремальних навантажень і гіпоксії. Особливістю застосування ноотропів є можливість призначення їх як хворим, так і здоровим особам не лише для корекції мнестичних функцій, але й при зниженні загального рівня життєздатності, що виникає при різноманітних екстремальних впливах і захворюваннях.

У спектрі фармакологічної активності ноотропів (нейрометаболічних стимуляторів) виділяють наступні основні ефекти: ноотропну дію (вплив на порушені вищі кіркові функції, поліпшення кортикального контролю уваги); мнемотропну дію (вплив на пам'ять, здатність до навчання); адаптогенну дію (підвищення загальної стійкості організму до впливу екстремальних факторів); антиастенічну дію (зменшення вираженої слабкості, млявості, виснаження.

Досліди проводили в умовах Київської обласної лабораторії. Матеріалом дослідження були: 18 білих мишей вагою 30-40 г обох статей, що утримувались на звичному для них раціоні; приточно-витяжна барокамера; ноотропні препарати Пірацетам і Фенотропіл; тест “Відкрите поле” та камера активного і пасивного уникнення.

Тварин розподілили на 3 групи, по 6 тварин у кожній, залежно від лікування наслідків гіпоксії: І група – тварини з гіпоксією без лікування (контроль); 2 група – гіпоксія + фенотропіл (Ентроп, Олайнфарма) у дозі 100 мг/кг; 3 група – гіпоксія + пірацетам (Пірацетам, Arterium) у дозі 500 мг/кг.

Експериментально створювали модель гострої гіпоксії головного мозку – у приточно-витяжній барокамері. Тварин утримували у барокамері до першого апное. Препарати вводили внутрішньошлунково зазначеними дозами 1 раз на добу протягом 10 діб. Характер відтворення пам’яті у тварин вивчали за умовною реакцією пасивного уникнення (УРПУ). Дослідження рухово-дослідницької активності експериментальних тварин проводили в тесті «відкрите поле».

Визначено, що курсове внутрішньошлункове застосування досліджених препаратів здатне запобігати прискореному згасанню відтворення реакції пасивного уникнення, у порівнянні з контрольною групою тварин. Так введення фенотропілу (100 мг/кг)